

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/64/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717205560
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3717205560.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne JUDr. Gabriely Janáčkovej a sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobcu: T. so sídlom F. XX, F., IČO: XX XXX XXX, proti žalovaným: 1/ X. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, 2/ R. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, o zaplatenie 8.931,31 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 06. decembra 2017, č.k. 7Csp/86/2017-56, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a vo výroku o trovách konania, potvrdzuje.

II. Žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie čiastočne vyhovel žalobe a žalovaných zaviazal na zaplatenie dlhu z úveru. Vo zvyšku predstavujúcom úroky z úveru za obdobie po jeho splatnosti žalobu zamietol, pretože v prípade predčasného zosplatnenia úveru veriteľ svojím právnym úkonom navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžité späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. V uvedenom potom spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov. Ak nastal stav, kedy dlžník už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet podľa súdu prvej inštancie dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby financií dlžníkom. Podľa súdu prvej inštancie sa počnúc prvým dňom omeškania jedná o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže dlžník je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nespájajú odplatné plnenia, a teda ani nárok na úrok z úveru. Správnosť uvedeného záveru o neexistencii práva na úrok z úveru po zosplatnení úveru podporil súd prvej inštancie odkazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.9.2012. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP podľa pomeru úspechu vo veci.

2. Proti rozsudku, a to do zamietavej časti a trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť a žalobe aj v tejto časti vyhovieť. Žalovaný namietal ako nesprávny záver o existencii práva na úrok z úveru len do zosplatnenia úveru a právo na úrok z úveru považoval za dané až do faktického vrátenia poskytnutej istiny. Žalobca uviedol, že v prípade správnosti záveru súdu prvej inštancie, by dlžník finančné prostriedky veriteľa užíval bezodplatne od zosplatnenia úveru až do ich skutočného vrátenia. To je v rozpore s účelom a ekonomickou funkciou úroku ako odplaty za prenechanie finančných prostriedkov. Súčasne by sa tým dlžník v dôsledku

porušenia svojej povinnosti dostal do výhodnejšieho postavenia, kedy by nebol povinný platiť odplatu za poskytnutie peňazí. Dôsledkom porušenia práva nemôže byť výhodnejšie právne postavenie a výklad prijatý súdom prvej inštancie je preto v rozpore s účelom právnych predpisov. Súčasne súd prvej inštancie neuviedol ustanovenie právneho predpisu, ktoré by žalobcovi zakazovalo požadovať úrok aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Žalobca citoval ustanovenia § 497 a 502 ods. 1 Obch. zák. a s odkazom na komentár k obchodnému zákonníku vydaný vo vydavateľstve C.H. Beck uviedol, že aj podľa odbornej literatúry má dlžník platiť úrok z úveru až do skutočného vrátenia peňazí. Analogicky možno povinnosť platiť úrok až do skutočného vrátenia peňazí dovodiť aj z ust. § 503 ods. 3 Obch. zák. Záverom odvolania žalobca odkázal na rozhodnutia KS v Košiciach, KS v Banskej Bystrici a KS v Prešove, ktoré prijali záver totožný s názorom žalobcu.

3. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žiadali napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

4. Odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 378 a nasl. CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti potvrdiť podľa § 387 CSP.

5. Ohľadom nároku na úrok za obdobie po zosplatení úveru rozhodol Najvyšší súd SR vo svojej doterajšej praxi tak, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania (uznesenie NS SR vo veci 4 Obo 143/98). Vzhľadom na to, že odvolaciemu súdu nie je známe iné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR k danej právnej otázke, považuje odvolací súd aj toto jediné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR za ustálenú rozhodovaciu prax (uznesenie NS SR zo dňa 6.3.2017 sp. zn. 3 Cdo 6/2017). Napriek relevantným argumentom žalobcu preto napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne v napadnutom výroku, pretože je súladné s ustálenou rozhodovacou praxou.

6. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaným, ktorí boli úspešní v odvolacom konaní by patrila náhrada trov odvolacieho konania. Pretože im však v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd im nárok na ich náhradu nepriznal.

7. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).